

De meeste Hagehelden werden in het duingebied gesignaleerd. Hier was de soort thuis in laaggelegen valleien van een nogal uiteenlopend karakter, waar echter steeds een begroeiing van Kruiwilg (*Salix repens* L.) en Struikhei (*Calluna vulgaris* (L.) Hull.) aanwezig was. Waarnemingen op de Boschplaat vormden een uitzondering. In het ten dele zoute en relatief kalkrijke milieu ontbrak een heidevegetatie, maar Kruiwilg was in de kleine jonge duintjes volop aanwezig. Een enkele maal werden in dergelijke kruiwilg-vegetaties rupsen aangetroffen. Ook werden twee rupsen gesignaleerd op Duindoorn (*Hippophae rhamnoides* L.) in gezelschap van tientallen rupsen van *Euproctis chrysoorrhoea* (Linnaeus) (14.VI.84, Tweede Duintjes, Boschplaat). Kennelijk was de Boschplaat niet een geschikt gebied voor de Hageheld. In dit gebied werden ook meer rupsen dan vlinders opgemerkt, hetgeen zou kunnen wijzen op een gering succes.

In andere landschappen van Terschelling werden nooit rupsen en slechts sporadisch vlinders gezien. Het betrof hier zwervers uit het duingebied die overigens nooit verder dan 500 meter van het oorspronkelijke duinbiotoop verwijderd waren.

In 1984 werden vaak grote aantallen vlinders in kleine gebiedjes gezien. In een aantal gebieden werden gerichte vlindertellingen gehouden, enerzijds door de vlinders te tellen die langs een bepaald transect werden gesignaleerd, anderzijds door systematisch enkele terreinen van een aantal hectares groot uit te kammen. Tabel II geeft de resultaten weer. Er moet echter rekening mee worden gehouden dat de waargenomen, overdag actieve vlinders, vrijwel altijd mannetjes waren; de wijfjes werden overdag slechts zelden gezien, meestal zittend in de vegetatie. Ook in de getelde gebieden moet het werkelijk aanwezige aantal vlinders dan ook hoger zijn geweest. Relatief het hoogste aantal vlinders werd opgemerkt rond de zgn. „Kleine of Peerenkuil” bij West aan Zee (16.5 vlinders/ha: zie no. 3, fig. 1) en op en rond het weiland bij het oude biologisch station in de duinen bij Oosterend (14.7 vlinders/ha: no. 2 op fig. 1).

Ik dank de heren L. Bot (Hoogeveen), J. Ellens (Midsland, Terschelling) en J. M. Peerenboom (Nijmegen) voor hun hulp bij het verzamelen van de gegevens, en de heer F. Zwart (Midsland, Terschelling) voor het verzorgen van de bijgevoegde kaart (fig. 1).

LITERATUUR

Lempke, B. J., 1960. Catalogus der Nederlandse Macrolepidoptera (zevende supplement). *Tijdschr. Ent.* 103: 145-215.

P. C. Hoofstraat 45, 8913 GR Leeuwarden.

ACHERONTIA ATROPOS (LINNAEUS) IN 1984 (LEPIDOPTERA: SPHINGIDAE). In het overzicht van de waarnemingen van trekvlinders in dat jaar (*Ent. Ber.*, *Amst.* 45: 169-176, 1985) werd vermeld, dat toen niet minder dan 46 rupsen van *Acherontia atropos* waren aangetroffen. Het aantal blijkt echter nog hoger te zijn geweest. De heer A. Goutbeek meldde nog een rups van Heino (Ov.) van 26.VIII en een tweede van zijn woonplaats Dalfsen van 5.IX, terwijl de heer J. Pfenning op 31.VIII een rups te Grevenbicht (Lbg) aantrof. Daarmee is het totale aantal rupsen tot 49 gestegen.

De rups van Grevenbicht was een fors exemplaar van bijna 15 cm lengte en leverde op 21.X een opvallend groot ♀ op.

B. J. Lempke, Plantage Middenlaan 64, 1018 DH Amsterdam.